

2.8 Geen toepassing bewaring

Bewaring dient in ieder geval achterwege te blijven (of te worden beëindigd) zodra de vreemdeling te kennen geeft Nederland te willen verlaten en hiertoe voor hem ook de gelegenheid bestaat (art. 26, tweede lid, Vw).

Deze gelegenheid zal bestaan indien de noodzakelijke uitzetting aanstonds kan worden uitgevoerd en de vreemdeling in het bezit is van een reisdocument, geldig voor de toelating tot het land waarheen hij zich wil begeven; het bezit van zo'n document is uiteraard niet vereist indien het betrokken land krachtens internationale regeling verplicht is, de vreemdeling ook zonder geldig reis papier over te nemen.

3 Duur van de bewaring

In art. 26, derde lid, Vw wordt met betrekking tot de duur van de bewaring een onderscheid gemaakt tussen het al dan niet bestaan van een last tot uitzetting. Is de uitzetting gelast dan is de bewaring op grond van art. 26, eerste lid, onder a, Vw niet aan een termijn gebonden.

Indien de vreemdeling in bewaring is gesteld met toepassing van art. 26, eerste lid, onder b of c, Vw dan mag de bewaring in geen geval langer dan een maand duren.

Voorts mag de bewaring niet langer duren dan met het oog op het doel van deze maatregel strikt noodzakelijk is.

Het hoofd van plaatselijke politie moet gelet hierop alle maatregelen nemen om de uitzetting op zo kort mogelijke termijn te effectueren (onderzoek naar identiteit, reis papieren, verblijf positie, aanvraag reis papieren e.d.).

Er moet gebruik worden gemaakt van de eerste zich voordoende feitelijke mogelijkheid tot uitzetting.

De omstandigheid dat een verzoek om opheffing van de bewaring nog bij de rechter aanhangig is (artt. 40-42 Vw., en art. 86 Vb: zie hierna onder 7) staat niet aan de uitzetting in de weg.